

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

bus præsentes corrigit, & futuros: ne bonum patrem, ne genitorem pium deserentes, ad mundi longinqua, & nimis peregrina tendamus: ibique viuendo luxuriose, substantiam totam salutis dissipemus, & vitæ omnibusque consumptis famem spei grauissimâ perferamus: & sic nos primario regionis illius, hoc est, desperationis authori diabolo iam tradamur: & ille nos mittat in villam suam, hoc est, ad huius seculi illecebrosas conualles: mittat ad pascendos porcos, eos videlicet qui proni semper in terram viuunt ventri, & æstus carnis, in volutabro luti tèperant, in cæno premit, refrigerant in gurgite vitiorum. Quod autem mercenarios suos mittat ad porcos, facit hoc insatia- ta crudelitas, quæ contenta non est homines criminatos fieri: nisi eos vitiorum duces, criminum faciat & magistros. Cum eos tales fecerit, non sinit eos ex ipso porcerum cibo, pastûque saturari: vt esurientes vitia plus delinquant, luxuriosos satietas capere non potest: voluptas nescit explicri. Vnde nos cum bono patre simus, permaneamus apud genitorem pium: vt & diaboli laqueos possimus euitate, & bonis patris iugiter perfruamur. Profunda post scrutabimur: quia communioni & moribus plus debemus.

De eisdem, Sermo III.

Filij luxuriosi abscessum, regressum, culpam, pœni-
tētiā percurrimus haec tenus sermone geminato:
occursum modò patris, bonitatem patris, patris inef-
fabilem misericordiam prosequamur. Surgens, inquit, *Luc. 15.*
venit ad patrem suum, cum autem esset longè, vidi illum
pater suus. & misericordia motus est, & accurrit, & recidit
super collum eius, & osculatus est illum. Surgens venit ad
patrem suum. Surrexit iste mentis & corporis de rui-
na: surrexit de profundo inferni, cœli alta contingēs:

A 4 apud

apud cælestem patrem filius surgit plus de venia, quā
corruit de reatu. *Surgens venit ad patrem suum.* Venit
non gressu pedum, sed mentis incessu: longinquus ter-
reni itineris non indiguit: quia compendia vitæ fa-
lutaris inuenit. Diuinum patrem nescit viarum cursu
quærere: qui fide quærens, mox sibi illum inuenit esse
præsentem. *Surgens venit ad patrem: cum autem esset longè.*
Quomodo longè est is, qui venit? quia nondum per-
uenit. Iste qui venit, venit ad pœnitentiam, sed non-
dum peruenit ad gratiam: venit ad domum patris, sed
nondum peruenit ad gloriam pristini, vel habitus, vel
honoris. *Cum autem esset longè, vidi illum pater suus.* Vi-

Psal. 112. dit pater ille: qui in altis habitat, & humilia respicit,
& alta à longè agnoscit. *Vidit illum pater suus.* Pater
vidit illum, ut & ille patrem posset attendere: patris
visus illustrauit filij venientis aspectum, ut tota fuga-
retur obscuritas, quæ circunfusa fuerat de reatu. Non
sunt tales tenebrae noctis, quales illæ sunt, quæ de cō-
fusione veniunt peccatorum. Audi Prophetam dicen-

Psal. 20. tem: Comprehenderunt me iniquitates meæ, & non

Psal. 37. potui videre. Et alibi: Iniquitates meæ grauatae sunt
super me. Et post: Et lumen oculorum meorum non
est mecum. Nox sepelit hesternum lumen, peccata
sensum, animum membra confundunt. Nisi ergo cœ-
lestis pater, redeuntis filij radiasset in vultu: & totam
cōfusionis caliginem respectus sui lumine sustulisset,
nunquam diuini vultus vidisset iste filius claritatem.
Vidit eum de longè, & misericordia motus est. Mouetur
misericordia, qui loco non potest dimoueri, accurrit,

Matt. 11. non progressu corporis, sed pietatis affectu. *Cecidit su-
per collum eius.* Non lapsu viscerum, sed compassionis.
Cecidit super collum eius. Ut erigeret sic iacentem. *Ceci-
dit super collum eius.* Ut amoris onere, onus tolleret
peccatorum. Venite ad me, inquit, omnes qui labora-
tis

SERMO III.

9

ris, & onerati estis. Tollite onus meū super vobis, quia leue est. Videtis quia filius iuuatur istius patris onere, non grauatur. Cecidit super collum eius, & osculatus est eum. Sic pater iudicat, sic emēdat, sic peccanti filio dat oscula, non flagella. Delicta non videt vis amoris, & ideo pater peccata filij redemit osculo, clausit amplexu; ne nudaret pater filij crima, pater filium ne fœdaret. Pater sic curat filij vulnera, ne filio cicatricem, næuum filio ne relinquat. Beati, inquit, quorum *psal. 37.*
remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Si adolescentis huius factum displicet, horret abscensus nos à tali patre nullatenus discedamus. Asperitus patris fugat crima: expellit noxā: cunctam nequit iam & tentamenta propellit. Certè si abscessimus: si substantiam patris totam luxuriose dispersimus nos viuendo: si quicquid usquam commisimus facinoris, & delicti, si ad impietatis præruptum totum, totam venimus ad ruinam, surgamus aliquando, & ad talem patrem, tali inuitati redeamus exemplo. Cum autem visideret eum, misericordia motus est, & accurrit, & cecidit super collum eius, & osculatus est illum. Rogo quis hic desperationis locus? Quæ hic excusationis occasio? hic simulatio quæ timoris? Nisi fortè timetur occursum: terret osculum: turbat amplexus, & capere ad vindictam, non recipere ad veniam pater creditur, cum filiu trahit manibus, claudit gremio, ligat lacertis. Sed hanc cogitationem debellatrixe vitæ, salutis inimicam expugnant nimis, nimis auferunt quæ sequuntur. Dixit autem pater ad seruos suos, citò proferte stolā primā, & induite illū, & date annulū aureū in manu eius, & calceamēta in pedibuseius. & adducite vitulū saginatū, & occidite. & nō aduncemus, & epulemū, quia hic filius meus mortuus fuerat, & reuixit: perierat, & inuentus est. His auditis adhuc moratur? adhuc nō sedimus ad patrē: Citò proferte stolā pri-

A 5

man.

mam, & induite illum. Sustulit filij crima, qui non sustulit nuditatem; hinc est quod à seruis ante vestiri voluit filium, quam videri: ut soli patti nota esset nuditas: quia pater solus videre filij non poterat nuditatem. *Cito proferte stolam primam.* Pater hic qui in secundis esse nō passus est peccatorem, plus de venia quam de iustitia gaudiū vult habere. *Cito proferte stolā primā.* Non dixit, vnde venis? fuisti vbi? vbi sunt quae tulisti? quare tantam gloriam tanta turpitudine commutasti? sed: *Cito proferte stolam primam, & induite illum.* Videtis quia delicta non videt vis amoris. Tardam misericordiam pater nescit. Delicta qui discutit, prodit. *Et date annulum in manu eius.* Paterna pietas contenta non est innocentiam reparare solam, nisi pristinum restituat & honorem. *Et date calceamenta in pedibus eius.* Quam pauper rediit qui ditatus abscesserat, & de tota substantia calceamenta in pedibus non reportat. *Date calceamenta in pedibus eius.* Ne vel in pede remanere deformitas nuditatis: certe ut calceatus anterioris vitæ rediret ad cursum. *Et adducite vitulum saginatum.* Communis vitulus non sufficit, nisi fuerit pinguis, nisi fuerit saginatus: vitulus pinguis testatur paternæ pinguedinem charitatis. *Et adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur:* quia hic filius meus mortuus fuerat, & reuixit, perierat & inuontus est. Historiam loquimur adhuc, & iam cogitamus arcana nudare mysterium. Mortuus filius vituli suscitatur ex morte, & unus vitulus totius familiæ funditur in saginam. Sed differendum est: ut senioris dolorem vetustum, vetustiorem fratri inuidiam prosequamur.

De cisdem, Sermo IV.

DE iunioris filij reditu & salute gaudentes senioris flebiliter pandimus, & doleimus inuidiam, qui sumnum